

+ Μέγεθος Γραμμάτων - **Εκτύπωση\Αποθήκευση****ΠΙΘΑΝΟΝ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:**

1	640/2013 ΔΕΦ ΑΘ (ΑΝΑΣΤ) (664294)
2	442/2012 ΣΤΕ (573386)
3	631/2012 ΔΕΦ ΑΘ (ΑΝΑΣΤ) (666165)
4	172/2011 ΔΕΦ ΑΘ (ΑΝΑΣΤ) (576791)
5	183/2011 ΔΕΦ ΑΘ (ΑΝΑΣΤ) (576824)
6	407/2011 ΔΕΦ ΑΘ (ΑΝΑΣΤ) (575921)
7	952/2010 ΣΤΕ (530516)
8	1491/2010 ΣΤΕ (531203)

648/2008 ΣΤΕ (448013)

(Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ , ΔΔΙΚΗ 2009/1280)

Αποζημίωση των προσώπων που υπέστησαν υλικές ζημιές εξαιτίας ή εξ αφορμής τρομοκρατικών και των τρίτων για τις υλικές ζημιές που έχουν υποστεί ως άμεση συνέπεια βομβιστικής ενέργειας. Οι τρίτοι μπορούν να ζητήσουν αποζημίωση όχι μόνο κατά το άρθρο 40 παρ. 1 του ν. 1947/1991, αλλά με το άρθρο 105 του ΕισΝΑΚ, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της διάταξης αυτής. Η υποχρέωση του δημοσίου προς αποζημίωση δεν αίρεται στην περίπτωση που η παραβιασθείσα διάταξη αποβλέπει, παράλληλα με την προστασία του γενικού συμφέροντος, και στην προστασία δικαιώματος ή συμφέροντος των κατ' ιδίαν προσώπων. Η διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1 και 3 του ν. 1481/1981 ανήκει στην ανωτέρω κατηγορία και η παραβίασή της από κρατικά όργανα μπορεί να στοιχειοθετήσει υποχρέωση του Δημοσίου προς αποζημίωση. Παράλειψη των αστυνομικών οργάνων να προστατεύσουν την περιουσία του αναιρεσιβλήτου, με αποτέλεσμα να καταστραφεί το κατάστημά του από ομάδες διαδηλωτών. Περιστατικά. Απορρίπτεται η αναίρεση για παραβίαση ουσιαστικού δικαίου και πλημμελή αιτιολογία (επικυρώνει την αριθμ. **1863/2003 ΔΕΦΑΘ**).

Αριθμός 648/2008

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Α'

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις Δευτέρα, 12 Νοεμβρίου 2007, με την εξής σύνθεση: Γεώργιος Ανεμογιάννης, Διονύσιος Μαρινάκης, Βασίλειος Γρατσίας, Άννα Καλογεροπούλου, Ταξιαρχία Κόμβου, Ευαγγελία Κουμεντέρη.

Για να δικάσει την από 5 Δεκεμβρίου 2003 αίτηση:
του ΥΠ. .... & .....
κατά ..... .

Με την αίτηση αυτή ο επιδιώκει να **1863/2003** / **ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ** ΑΘΗΝΩΝ

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Συμβούλου / Παρέδρου Γρατσίας Βασίλειος Γ..

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης αίτησης δεν απαιτείται κατά νόμο καταβολή παραβόλου (άρθρο 28 παρ. 4 ν. 2579/1998 Α 31).

2. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση ζητείται παραδεκτώς η αναίρεση της 1863/2003 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Με την απόφαση αυτή έγινε δεκτή έφεση του αναιρεσιβλήτου και εξαφανίστηκε η 1976/2001 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών. Στη συνέχεια έγινε δεκτή εν μέρει αγωγή του αναιρεσιβλήτου ερειδόμενη στις διατάξεις του άρθρου 105 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα και αναγνωρίστηκε ότι το Δημόσιο οφείλει να του καταβάλει 46.515 ευρώ, ως αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση για ζημία και ηθική βλάβη που υπέστη από την καταστροφή του καταστήματός του από ομάδες διαδηλωτών. Με την πρωτόδικη απόφαση είχε απορριφθεί η αγωγή του αναιρεσιβλήτου.

3. Επειδή, στο άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 1897/1990 (Α 120) ορίζεται ότι : « Έμμισθοι ή άμισθοι δημόσιοι λειτουργοί και υπάλληλοι, πολιτικοί ή στρατιωτικοί, που καθίστανται πλήρως ανίκανοι για την εκτέλεση των καθηκόντων τους εξαιτίας ή εξ αφορμής τρομοκρατικής πράξης, που έγινε σε βάρος τους λόγω της ιδιότητάς τους, δικαιούνται, ανεξάρτητα από το βαθμό και τα έτη υπηρεσίας τους, συντάξεως από τον οικείο συνταξιοδοτικό φορέα που αντιστοιχεί στο καταληκτικό κλιμάκιο ή τον καταληκτικό βαθμό του κλάδου που ανήκαν και μέχρι του οποίου θα εξελίσσοντο ως εν ενεργεία βάσει των διατάξεων που ίσχυαν κατά το χρόνο του παθήματος με πλήρη συντάξιμη υπηρεσία και πλήρες χρόνο επίδομα. Το ίδιο ισχύει αν η τρομοκρατική πράξη έγινε σε βάρος προσώπου, λόγω της προηγούμενης ιδιότητάς του ως μισθού ή αμισθού δημοσίου λειτουργού ή υπαλλήλου πολιτικού ή στρατιωτικού ή λόγω της κατά τη διάρκεια της ιδιότητάς του αυτής άσκησης των καθηκόντων του . . . ». Περαιτέρω, στο άρθρο 6 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «αν τα αναφερόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 1 του νόμου αυτού πρόσωπα υποστούν υλικές ζημιές εξαιτίας ή εξ αφορμής τρομοκρατικής πράξης, που έγινε σε βάρος τους λόγω της ιδιότητάς τους, έχουν δικαίωμα να αποζημιωθούν από το Δημόσιο . . . ». Εξάλλου, στο άρθρο 9 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι : « Διατηρείται σε ισχύ κάθε τυχόν ευνοϊκότερη για τα θέματα τρομοκρατίας διάταξη της κείμενης νομοθεσίας, γενική ή ειδική ». Με το άρθρο 32 παρ. 1 του ν. 1968/1991 (Α 150) αντικαταστάθηκε η παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 1897/1990 και ορίστηκε ότι οι διατάξεις των άρθρων 1 έως και 10 του τελευταίου αυτού νόμου εφαρμόζονται αναδρομικά από 24 Ιουλίου 1974.

Τέλος, με το άρθρο 40 παρ. 1 του ν. 1947/1991 (Α 70) ορίστηκε ότι «οι διατάξεις του άρθρου 6 του Ν. 1897/1990 εφαρμόζονται αναλόγως και σε περιπτώσεις υλικών ζημιών που προεκλήθησαν σε τουριστικά λεωφορεία ή λεωφορεία ΚΤΕΛ από βίαια γεγονότα εξαιτίας των απεργιακών κινητοποιήσεων των εργαζομένων στην Ε.Α.Σ. Το ίδιο ισχύει και για την αποζημίωση υλικών ζημιών που υπέστησαν μέχρι σήμερα τρίτοι ως άμεση συνέπεια βομβιστικής ενέργειας». Σύμφωνα με τις πιο πάνω διατάξεις, το Δημόσιο οφείλει να αποζημιώσει όχι μόνο τα αναφερόμενα στο άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 1897/1990 πρόσωπα για τις υλικές ζημιές που έχουν υποστεί εξαιτίας ή εξ αφορμής τρομοκρατικών πράξεων, αλλά, σύμφωνα με το άρθρο 40 παρ. 1 του ν. 1947/1991, και τους τρίτους για τις υλικές ζημιές που έχουν υποστεί ως άμεση συνέπεια βομβιστικής ενέργειας. Στην τελευταία αυτή περίπτωση οι τρίτοι δεν είναι υποχρεωμένοι να επιδιώξουν την αποζημίωση τους από το Δημόσιο αποκλειστικά με βάση τις ως άνω διατάξεις αλλά και με βάση τη διάταξη του άρθρου 105 του εισ. Ν.Α.Κ. και με τις προϋποθέσεις που θέτει η διάταξη αυτή (ΣΤΕ 4067/2005 7μελές, 307/2007).

4. Επειδή, το άρθρο 105 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα, όπως έχει διατυπωθεί με το π.δ. 456/1984 (Α 164), ορίζει ότι «για παράνομες πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του Δημοσίου κατά την άσκηση της δημόσιας εξουσίας που τους έχει ανατεθεί, το Δημόσιο ενέχεται σε αποζημίωση, εκτός αν η πράξη ή παράλειψη έγινε κατά παράβαση διάταξης που υπάρχει για χάρη του γενικού συμφέροντος . . . ». Κατά την έννοια της διάταξης αυτής, γεννάται ευθύνη του Δημοσίου προς αποζημίωση για ζημία η οποία προκλήθηκε από την πλημμελή εκτέλεση ή την παράλειψη, εκτελέσεως από τα όργανά του του επιβεβλημένου σ' αυτά εκ του νόμου καθήκοντος. Περαιτέρω, κατά την έννοια της ίδιας διατάξεως, η υποχρέωση του Δημοσίου προς αποζημίωση αίρεται στην περίπτωση που η γενεσιουργός της ζημίας μίας πράξη ή παράλειψη ή υλική ενέργεια ή παράλειψη

υλικής ενέργειας έλαβε χώρα κατά παράβαση διατάξεως η οποία έχει θεσπισθεί αποκλειστικά χάριν του γενικού συμφέροντος, όχι όμως και στην περίπτωση που η παραβίασή της διόταξη αποβλέπει, παραλλήλως με την προστασία του γενικού συμφέροντος, και στην προστασία δικαιώματος ή συμφέροντος των κατ' ιδίαν προσώπων (ΣΤΕ 307/2007).

5. Επειδή, εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 1 και 3 του ν. 1481/1984 (Α 152), ο κλάδος αστυνομίας τάξεως, ο οποίος, κατά το άρθρο 2 παρ. 1 περ. γ' του νόμου τούτου, ανήκει στις κεντρικές υπηρεσίες του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, έχει ως ειδικότερη αποστολή, εκτός άλλων, την «απρόσκοπτη κοινωνική διαβίωση των πολιτών», καθώς και την «προστασία των ατομικών ελευθεριών του πολίτη», μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται, κατά το άρθρο 17 του Συντάγματος, και το δικαίωμα της ιδιοκτησίας. Συνεπώς, η ανωτέρω διάταξη, παράλληλα με την προστασία του γενικού συμφέροντος, αποβλέπει και στην προστασία των περυσιών των καθ' έκαστον ατόμων, ως εκ τούτου δε, η παραβίασή της από κρατικά όργανα, με πράξεις ή παραλείψεις τους κατά την ενάσκηση της δημόσιας εξουσίας, μπορεί να στοιχειοθετήσει, κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα, υποχρέωση του Δημοσίου προς αποζημίωση, κατά το άρθρο 105 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα (ΣΤΕ 307/2007).

6. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, κατά τα εκτιθέμενα στην προσβαλλόμενη απόφαση, με σήμα της Διεύθυνσης Αστυνομίας Αθηνών προς το Α.Τ. Εξαρχείων, τη Γ.Α.Δ.Α. και άλλες αστυνομικές υπηρεσίες, γνωστοποιήθηκε η διενέργεια τετραήμερου συνεδρίου από 5 έως 8 Νοεμβρίου 1997 σε αίθουσα του Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου. Με άλλο σήμα γνωστοποιήθηκε στις ίδιες υπηρεσίες και το Α.Τ. Κυψέλης η πραγματοποίηση διήμερων εκδηλώσεων στις 6 και 7 Νοεμβρίου 1997 από τη νεολαία ενάντια στο ρατσισμό. Και τα δύο αυτά σήματα κατέληγαν ως εξής: Παρακαλούμε για την ενημέρωσή σας και την έγκαιρη λήψη ενδεικνυομένων μέτρων αρμοδιότητας εντός και πέραν του Ε.Μ.Π. και της Α.Σ.Ο.Ε.Ε. αντίστοιχα με δυνάμεις ενστόλων αστυνομικών υπό αξιωματικό με σκοπό την τήρηση της τάξης, αποτροπή, εκτρόπων και πρόληψη εκνόμων ενεργειών στρεφόμενων κατά προσώπων και πραγμάτων. Για τη δεύτερη ημέρα των εκδηλώσεων της ΑΣΟΕΕ, κατά την οποία πραγματοποιήθηκε πάρτι – συναυλία, το Τμήμα Επιχειρήσεων της ΓΑΔΑ διέθεσε τρεις διμοιρίες αποκαταστάσεως της Τάξεως. Για τις εκδηλώσεις του Ε.Μ.Π. κατά την ίδια ημερομηνία διατέθηκαν από το Α.Τ. Εξαρχείων δύο Ανθυπαστυνόμοι με 16 αστυφύλακες. Δεν λήφθηκε, όμως, κανένα πρόσθετο μέτρο για αντίστοιχο πάρτι που πραγματοποιήθηκε από φοιτητές του Ε.Μ.Π. στην αίθουσα της Αρχιτεκτονικής Σχολής, για το οποίο, όπως αναφέρεται στο 1020/289/ 11-11-1999 έγγραφο της Γ.Α.Δ.Α. προς το γραφείο του Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, δεν υπήρξε καμία έγκαιρη πληροφόρηση των υπηρεσιών της. Σύμφωνα με το ίδιο έγγραφο, μετά τη λήξη της συναυλίας στην ΑΣΟΕΕ., ομάδα 20 περίπου ατόμων που συμμετείχαν σ' αυτήν εισήλθαν στο χώρο του Ε.Μ.Π. και με άλλα άτομα που βρίσκονταν σ' αυτό πραγματοποίησαν άλλο πάρτι στο κτήριο Γκίνη. Περί ώρα 02.50' τα παραπάνω άτομα, περίπου εκατό, φορώντας κουκούλες και κράνη παραβίασαν την έξοδο του Ε.Μ.Π. προς την οδό ....., εξήλθαν και με κάδους σκουπιδιών, στους οποίους έβαλαν φωτιά, δημιούργησαν οδοφράγματα στην ίδια οδό μεταξύ των οδών ..... και ..... Συγχρόνως, με αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς, προέβαιναν σε εμπρησμούς και φθορές παρακείμενων καταστημάτων και σταθμευμένων αυτοκινήτων. Για να αντιμετωπισθεί η κατάσταση, το κέντρο επιχειρήσεων της Γ.Α.Δ.Α. έστειλε μία διμοιρία αποκατάστασης τάξεως (ΔΙΑΤ) και δύο διμοιρίες μέτρων τάξεως (ΔΙΜΕΤ). Την ώρα 03.00' που έφθασε η ΔΙΑΤ δέχθηκε επίθεση στη διασταύρωση των οδών ..... και ..... από τα πιο πάνω άτομα, τα οποία εκσφενδόνιζαν βόμβες μολότωφ, πέτρες, μάρμαρα, ξύλα και σκληρά αντικείμενα. Η ΔΙΑΤ απέκρουσε τις επιθέσεις και προσπάθησε, αλλά δεν μπόρεσε να κάνει συλλήψεις, καθώς οι ανωτέρω κατέφυγαν εντός του χώρου του Πολυτεχνείου. Οι ταραξίες προσπάθησαν να εξέλθουν, αλλά αποθήθηκαν από τη ΔΙΑΤ και τις δύο ΔΙΜΕΤ. Από το εσωτερικό του χώρου του Πολυτεχνείου εξακολουθούσαν να πετούν βόμβες μολότωφ, μετατρέποντας την οδό ..... σε «πύρινη κόλαση, γεγονός που εμπόδισε την προσέγγιση των πυροσβεστικών οχημάτων για την κατάσβεση των πυρκαγιών. Τελικώς, οι ταραξίες υποχώρησαν στον ενδότερο χώρο του Πολυτεχνείου και τα πυροσβεστικά οχήματα έσβησαν τις φωτιές. Η αποχώρηση των ταραχοποιών πραγματοποιήθηκε χωρίς κωλύματα από κιγκλιδώματα της οδού ..... στις 0.500' της 8-11-1997. Από τις βόμβες μολότωφ καταστράφηκε ολοκληρωτικά το κατάστημα χαρτικών του αναιρεσιβλήτου

επί της οδού ..... αριθμ. ... Τέλος η ΕΛ – ΑΣ δεν προέβη σε συλλήψεις, δεν εντόπισε άτομα που προκάλεσαν τις φθορές, δεν βρήκε μάρτυρες ούτε διενήργησε ΕΔΕ.

7. Επειδή, με βάση τα πιο πάνω πραγματικά περιστατικά το Διοικητικό Εφετείο δέχθηκε ότι οι αρμόδιες αστυνομικές αρχές βαρύνονται με ελλιπή προετοιμασία, πλημμελή σχεδιασμό και εσφαλμένες επί μέρους ενέργειες στον τρόπο αντιμετώπισης των ταραχοποιών. Ειδικότερα, όσον αφορά την πρόληψη, το σχεδιασμό και την χωροταξική κατανομή των αστυνομικών δυνάμεων για την κάλυψη των δύο παράλληλων εκδηλώσεων, η Γ.Α.Δ.Α., αντί να διαθέσει ενισχυμένες δυνάμεις στον ευρύτερο χώρο του Ε.Μ.Π., όπου, κατά τα κοινώς γνωστά και συνομολογούμενα άλλωστε με το από 23-5-2000 υπόμνημα του Δημοσίου, διαδραματίζονται συχνά – πυκνά ανάλογα επεισόδια και μάλιστα κατά τις προηγούμενες των επετειακών εκδηλώσεων της 17ης Νοεμβρίου 1973 ημέρες, διέθεσε σ' αυτό αμελητέο αριθμό οργάνων, ενώ τοποθέτησε πολλαπλάσιες δυνάμεις (τρεις διμοιρίες) στην ΑΣΟΕΕ, που δεν διαθέτει ανάλογο ιστορικό εκτρόπων. Τα αναφερόμενα δε στο ως άνω έγγραφο της ΓΑΔΑ ότι για το πάρτι του Ε.Μ.Π. «δεν υπήρξε καμία έγκαιρη πληροφόρηση των υπηρεσιών» δεν αίρουν, αλλά, αντίθετα, θεμελιώνουν την ευθύνη του Δημοσίου, διότι επιβεβαιώνουν παραλείψεις ή αδυναμίες της Αστυνομίας στη συλλογή των αναγκαίων πληροφοριών και αποδεικνύουν την εσφαλμένη εκτίμησή της ως προς τον κίνδυνο δημιουργίας εκτρόπων, ενόψει του τόπου και του χρόνου πραγματοποιήσεως των εκδηλώσεων. Όλες αυτές οι παραλείψεις και άστοχες επιλογές είχαν ως συνέπεια την ανυπαρξία αστυνομικών δυνάμεων στην ευρύτερη περιοχή του ..... και την άφιξη τους δέκα λεπτά μετά την έξοδο των 100 ατόμων από αυτό στην οδό ....., διάστημα κατά το οποίο τα πιο πάνω άτομα προέβησαν ακώλυτα στην καταστροφή καταστημάτων, μεταξύ των οποίων και αυτό του αναιρεσιβλήτου.

Περαιτέρω, κατά τη διάρκεια των αψιμαχιών που, σύμφωνα με το πιο πάνω έγγραφο, ακολούθησαν, οι αστυνομικές δυνάμεις, ενώ στην αρχή προσπάθησαν να συλλάβουν τους ταραχοποιούς και απέτυχαν, γιατί οι ταραχοποιοί κατέφυγαν μέσα στο χώρο του Πολυτεχνείου, αντί να επιχειρήσουν τη διάλυση τους και να προβούν σε συλλήψεις όταν οι ταραχοποιοί προσπάθησαν να εξέλθουν τους επαναπροώθησαν μέσα στο χώρο του Πολυτεχνείου και από εκεί οι ταραξίες εξακολούθησαν να εκσφενδονίζουν ανενόχλητοι βόμβες μολότωφ έως τις 05.00 της 8-11-1997, οπότε εξήλθαν χωρίς καμία παρενόχληση ή σύλληψη από την αστυνομία. Με βάση τα ανωτέρω, το εφετείο έκρινε ότι τα αστυνομικά όργανα καθ' υπέρβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής ευχέρειάς έως, δεν έλαβαν τα προληπτικά και κατασταλτικά εκείνα μέτρα που επεβάλλοντο από τις συγκεκριμένες περιστάσεις για την αποτελεσματική φύλαξη των καταστημάτων της οδού Στουρνάρη, μεταξύ των οποίων και αυτό του αναιρεσιβλήτου. Τούτο είχε ως συνέπεια να παραβιάσουν το κατά το άρθρο 4 παρ. 1 και 3 του ν. 1481/1984, επιβαλλόμενο καθήκον τους για εξασφάλιση της δημόσιας ειρήνης και ευταξίας, προστασία των ατομικών ελευθεριών των πολιτών και τήρηση της τάξεως στους δημόσιους χώρους. Από την παράνομη αυτή παράλειψη των αστυνομικών οργάνων να προστατεύσουν την παρουσία του αναιρεσιβλήτου, έκρινε το διοικητικό εφετείο, στοιχειοθετείται Ν.Α.Κ. Με τις σκέψεις αυτές, το Εφετείο έκρινε δεκτή την έφεση, εξαφάνισε την πρωτόδικη απόφαση, που είχε κρίνει αντιθέτως, περαιτέρω δε έκρινε εν μέρει δεκτή την αγωγή κρίνοντας ότι το Δημόσιο ευθύνεται προς αποκατάσταση της θετικής και αποθετικής ζημίας του αναιρεσιβλήτου, τις οποίες προσδιόρισε σε 15.000.000 και 350.000 δραχμές αντιστοίχως, και επιδικάζοντας επιπροσθέτως στον αναιρεσιβλήτο και 500.000 δραχμές, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.

8. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αναιρετέα, διότι στην προκείμενη περίπτωση έπρεπε να εφαρμοσθούν, αυτεπαγγέλτως από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, σύμφωνα με το άρθρο 40 παρ. 1 του ν. 1947/1991 (Α 70), οι διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 1897/1990, (Α 120), με τις οποίες ρυθμίζεται ειδικώς η ευθύνη του Δημοσίου σε περιπτώσεις ζημιών που προκαλούνται σε τρίτους από βομβιστικές ενέργειες. Οι διατάξεις αυτές κατά το αναιρεσείον κατισχύουν των διατάξεων του άρθρου 105 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα, αποκλείουν δε την ευθύνη του Δημοσίου για καταβολή αποζημιώσεως λόγω διαφυγόντος κέρδους και χρηματικής ικανοποίησεως λόγω ηθικής βλάβης. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος ως αβάσιμος σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στην Τρίτη σκέψη.

9. Επειδή, η κρίση της προσβαλλόμενης απόφασης ότι τα αστυνομικά όργανα κατά κακή χρήση της διακριτικής ευχέρειας που είχαν δεν έλαβαν τα κατάλληλα προληπτικά και κατασταλτικά μέτρα για την αποτροπή της καταστροφής του καταστήματος του αναιρεσιβλήτου και κατά συνέπεια θεμελιώνεται ευθύνη του Δημοσίου προς αποκατάσταση της ζημίας του είναι κατ' αρχήν νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη. Είναι, επομένως, απορριπτός ως αβάσιμος ο περί του αντιθέτου προβαλλόμενος λόγος αναιρέσεως, δεδομένου μάλιστα ότι το Δημόσιο δεν επικαλείται ότι, ως προς τη χρήση της διακριτικής ευχέρειας που είχαν τα αστυνομικά όργανα να επιλέξουν τα κατάλληλα προληπτικά και κατασταλτικά μέτρα στη συγκεκριμένη περίπτωση, είχε προτείνει ενώπιον του Εφετείου ειδικότερους ισχυρισμούς που δεν απαντήθηκαν. Περαιτέρω, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος ο λόγος, κατά το μέρος που με αυτόν το Δημόσιο αμφισβητεί ευθέως την ανέλεγκτη κατ' αναίρεση κρίση περί πραγμάτων του Εφετείου και ειδικότερα ότι διατέθηκε επαρκής και ισχυρή αστυνομική δύναμη για την πρόληψη και καταστολή έκνομων ενεργειών γύρω από το Πολυτεχνείο και ότι στις 8-11-1997 που καταστράφηκε το κατάστημα του αναιρεσιβλήτου, ήταν άμεση η επέμβαση των αστυνομικών δυνάμεων στην οδό Στουρνάρη, δεδομένου ότι αυτές εμφανίσθηκαν δέκα λεπτά μετά την εκδήλωση των γεγονότων και αναχαίτισαν τους ταραξίες.

10. Επειδή, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η αίτηση.

Διά ταύτα

Απορρίπτει την αίτηση και

Καταδικάζει το Ελληνικό Δημόσιο στη δικαστική δαπάνη του αναιρεσιβλήτου, που ανέρχεται σε τετρακόσια εξήντα (460) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 19 Νοεμβρίου 2007

Ο Προεδρεύων Σύμβουλος

Η Γραμματέας

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 21 Φεβρουαρίου 2008.

Ο Πρόεδρος του Α` Τμήματος

Η Γραμματέας του Α` Τμήματος

Π.Β.